

[Gregersen.]

hvis de føler sig daarligt behandlet? Vi kan ikke anerkende Nødvendigheden af Statens Indgreb og disse idelige Forbud. Fordi der kan paavises enkelte Overgreb, kan der godt være hæderlige Virksomheder, som der ikke er Grund til at spænde ud. Jeg mener, at jeg kender noget til det inden for, om jeg saa maa sige, mit eget Fag. Der var en Periode, hvor der blev oprettet forskellige Bureauer for arbejdsløse Lærere; det var i Regelen Lærere, der godt vilde tjene en lille Skilling og derfor gjorde sig den Ulejlighed at holde sig à jour med ledige Pladser og være Formidlere mellem de ledige unge Lærere og de Institutioner eller private, som søgte Vikarer; jeg tror saamænd ikke, der tjentes store Penge ved det. Disse Kontorer har sikkert gjort deres Nytte. Alligevel var der mange, som fandt, at det var bedre, at Lærereforeningen selv tog den Opgave op. Det har den gjort, og den yder denne Assistance uden Vederlag og har naturligvis saa lette Konkurrencevilkaar over for private Bureauer; Følgen er ogsaa blevet, at den private Anvisning er svundet ind. Hvis der er nogen, der fremdeles søger privat Assistance og bliver trukket op, maa de selv om det, de kan jo henvende sig paa det rette Sted: Organisationens egen Anvisning. Det forekommer mig at være en naturlig Ordning, at Organisationerne selv løste denne Opgave. Naar de tilbyder det gratis eller saa billigt, at det blot dækker Omkostningerne, vil i alt Fald alt Optrækkeri af de søgende være afværget. Alle Fag er saa gennemorganiserede i Dag, at man kan komme den Vej, og ogsaa Musikerne maatte kunne ordne sig paa den Maade.

Jeg kan ganske slutte mig til Venstres Kritik af Lovforslaget, og jeg tager det ogsaa som et Udtryk for Regeringens Ønske om, at det offentlige skal trænge sig ind paa snart sagt alle Omraader. Vi ønsker ikke at medvirke til en Udbygning af dette System; vi ønsker, at den private Virksomhed, hvor den ikke gør Fortræd, faar Lov til at have ordentlige Vilkaar. Der kan være den Vanskelighed, som det er blevet nævnt, at de, der søger Musikerne, ikke henvender sig til disse Kontorer; jeg ved ikke, om Vanskeligheden ligger deri — det er jeg ikke kendt med —, at man, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde, skal tage dem i den Rækkefølge, de har meldt sig. Der er naturligvis en Vanskelighed. Hvis de, der søger Musikerne, har Lov til at vælge mellem dem, der har meldt sig til Kontoret, vilde jeg finde, at Organisationerne kunde ordne

denne Sag uden den Indblanding, som dette Lovforslag tilsigter.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Regeringspartiernes Ordførere for Tilslutningen til de foreslaaede Ændringer.

Til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vil jeg sige, at det er ejendommeligt, at Venstre netop indtager det Standpunkt, man gør, over for den private Arbejdsanvisning, idet det var dette Parti, der selv i sin Tid foreslog og gennemførte Loven om den offentlige Arbejdsanvisning, som maatte forudsættes at være Begyndelsen til, at al Arbejdsanvisning vederlagsfrit skulde ske gennem den offentlige Arbejdsanvisning. Det er altsaa gaaet Venstre paa samme Maade, som det synes at være gaaet Det konservative Folkeparti, der var med til for 4 Aar siden at gennemføre Loven om den private Arbejdsanvisning, der jo omfatter, hvad det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen aabenbart ikke har opdaget, Funktionærer og Arbejdere i Haandværk, Industri, Transport, Handel og Kontorvirksomhed, altsaa meget, meget betydelige Omraader. Det var Det konservative Folkeparti med til i 1933 at sætte under — jeg tror, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sagde Formynderskab, udøve Diktatur over for. Det ærede Medlem har aabenbart ikke faaet set rigtigt efter i Forhandlingerne, heller ikke den Begrundelse, hvormed Det konservative Folkepartis Ordfører henholdsvis i dette og det andet høje Ting netop erklærede at kunne støtte Gennemførelsen af Forslaget. Det, der er Tale om her, er, som det ærede Medlem Hr. Rager meget rigtigt bemærkede, en mindre Udbygning, ikke fremkaldt af Ministeriet. Hvis ikke Personalet i Hotel- og Restaurationsvirksomhederne selv var kommet med Anmodning om at faa deres Virksomhedsomraade inddraget under Loven, havde Ministeriet formentlig ikke paa dette Tidspunkt fundet Anledning til at foreslaa dem inddraget under Loven, og det samme gælder Musikerne.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at det er en Misforstaaelse — som naturligvis let opstaar, naar man ikke kender Principperne, hvorefter Anvisningskontorerne arbejder —, at Musikere eller overhovedet Arbejdere, der skal anvises, anvises i Rækkefølge. Det hører ingen Steder hjemme. Tværtimod, Arbejdsgiverne har Ret til at forlange den Arbejder, de ønsker, og i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om Musikere,